

gik jo ogsaa ud paa, at i de første Aar skulde Bidraget udredes af Statskassen og sukkeside i de senere Aar gaa over paa Kommunerne. Man var paa det Reene med, at det kunde let gjøres, og det kan ogsaa ske med stor Letthed. Hvert Aar skal der ske en Indberetning fra Sygekassenspektøren til Regeringen, angaaende Medlemmernes Antal og Medlemsbidragenes Størrelse; saa i Henshold hertil fordeler han de Beløb, der skulle anvises, og foranlediger dem anviste til vedkommende Sygekasse. Det er uhyre simpelt; men det er det ingenlunde, naar man paalægger Kommunerne at udrede Tilskudet; thi der kommer da et Moment til, som vil medføre overmaade store Vanskeligheder. Det bliver nemlig paa, hvor det vedkommende Sygekassemedlem har boet, om han skal have Bidraget fra den ene eller den anden Kommune, og da Medlemmerne jo af og til flytte — de fleste endog temmelig hyppigt — vil det blive et meget indviklet Regnskab, naar man har boet snart det ene snart det andet Sted. Man kan se af Forslaget, hvor vanskeligt det vil blive, og hvilken Korrespondance der derved vil kunne foranlediges mellem alle disse frivillige Sygekassebestyrelser, som nok ville sige: Tak, det ville vi ikke have Nøget at gjøre med; vi ville nok være med til at hjælpe Smaafolk saa godt som muligt; men at faae et helt Kontor oprettet for at skrive til Herodes og Pilatus om, hvor den ene eller den anden har boet, det vil dog blive for galt. Tilskudet kan altsaa med Letthed ydes lige fra Statskassen, og der vil kun fremkomme Vanskeligheder, naar det skal gaa gennem Kommunerne. Det er altsaa hovedsagelig af disse Grunde, at jeg maa holde paa, at Udredelsen ordnes paa den af mig foreslaaede Maade. At der er nogen personlig Forbindelse mellem Kommunerne og Sygekassemedlemmerne, spiller i dette Tilfælde aldeles ingen Rolle. Loven siger, at naar Sygekasserne ere anerkjendte, skulle de have Tilskud, hvad enten de ere gode eller onde, hvad enten Medlemmerne fortjene det eller ikke; der er her kun Tale om et Regnestykke, og Kommunerens Kjendskab til Sygekasserne har aldeles Intet at sige. Jeg skal paa det Allervarmeste anbefale, at man ordner det paa den Maade, at Bidraget udredes af Statskassen og ikke af Kommunerne, ellers udelægger man hele Sygekasseinstitutionen.

**Raben:** Først maa jeg udtale mig om Vædringsforslaget under Nr. 9. Naar jeg der er kommet til at staa blandt Forslagsstillerne, beror det paa en Feiltagelse. Jeg tiltraadte dette Forslag under Forudsætning af, at en

paatenkt Paragraf blev sat ind i Loven, gaaende ud paa, at § 9 ikke skulde træde i Kraft før Loven om Ol og Brændevin. Denne Paragraf blev imidlertid ikke sat ind i Loven, og jeg kan derfor selvfølgelig ikke staae som Medforslagsstiller, da Paragrafen, som sagt, ikke kom ind i Forslaget, af Forslaget under Nr. 9.

De Bemærkninger, jeg endvidere har at gjøre til Lovforslaget, angaa Vædringsforslagene under Nr. 7 og Nr. 12. Sammen med tre ærede Medlemmer har jeg stillet Vædringsforslaget under Nr. 7 til § 9. Jeg haaber, at det vil blive vedtaget, at Tilskudene skulle udredes af Statskassen og ikke af Kommunerne. Efter dette ikke, sætter jeg for mit Vedkommende ikke videre Pris paa Loven. Under de nuværende økonomiske Forhold, hvorunder Landkommunerne eller Landboerne i det Hele taget lide — jeg vil forudsætte, at mine Bemærkninger nærmest gjælde Landkommunerne — tør jeg ikke være med til at paalægge disse en saadan Byrde, tilmed da Lovforslaget ved Siden af paalægger Landkommunerne en meget stor og meget betydelig Byrde igjennem Pligtkjørslerne, som paabehdes i § 10. Denne Byrde maa ansættes til et Beløb, der langt overstiger det Tilskud, som Sygekasserne faae eller skulle have, selv om Statskassen skal udrede det. Det bestaar jo i en Tjerdedel af Medlemmernes Bidrag og  $1\frac{1}{2}$  Kr. fra hvert Medlem. Medlemsbidragene paa Landet vise sig jo nu at være 4 Kr.,  $\frac{1}{4}$  deraf bliver jo 1 Kr. og dertil  $1\frac{1}{2}$  Kr. pr. Medlem, bliver  $2\frac{1}{2}$  Kr. Altsaa det Bidrag, som Statskassen kommer til at udrede, i Fald det paalægges den, bliver kun  $2\frac{1}{2}$  Kr., medens det staar aldeles bestemt for mig, at alene Pligtkjørslerne kunne anslaaes til 4 Kr. Det kan ikke — jeg har tilladt mig at udtale det før — være Andet, end at Kommunerne ville komme til at udrede mindst 2 Kjørsler til hvert Sygekassemedlem, og en saadan Kjørsel kan ikke udredes under 2 Kr. — det er endog saa meget billigt — og det bliver altsaa 4 Kr. Jeg tror derved, at jeg har begrundet, at denne Byrde, som Pligtkjørslerne lægge paa Landkommunerne, overstiger ikke ubetydeligt det, som jeg ønsker, at Statskassen skal udrede. Forvrigt deler jeg ganske den Anskuelse, som er udtalt af den sidste ærede Taler, at Sygekasserne paa Landet — jeg taler stadig om Landforholdene, dem kjender jeg bedst — ville have mere Skade end Gavn, hvis det bliver bestemt, at Kommunerne skulle udrede Bidragene. Det staar for mig saaledes, at alle de ikke faa Vædringsmedlemmer, som indbetale aarlige Bidrag til Sygekasserne, i saa Fald ville trække sig tilbage. Det